

РЕШЕНИЕ

№ 1855

гр. София, 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11368** по описа за **2022** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на П. Х. П. , ЕГН [ЕГН] с адрес: [населено място] , [улица], чрез процесуален представител адв.Г. Т. и адв. А. Ч. , срещу Решение №3139 от 16.08.2022 г. по НАХД №10754/2021г. на Софийски районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р – 10 – 465 от 08.06.2021 г., издадено от заместник – председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", с което на жалбоподателя, на основание чл. 24, чл. 53 и чл. 27 от ЗАНН, чл. 15, ал. 1, т. 7 от ЗКФН, чл. 222, ал. 1, предл. второ от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ и чл. 221, ал. 1, хипотеза първа, т. 4 от ЗППЦК, е наложена "глоба" в размер на 7 000. 00 лв. /седем хиляди лева/ за нарушение на чл. 114б, ал. 2, предл. първо, във вр. с ал. 1, предл. първо, хипотеза втора от ЗППЦК.

В касационната жалба решението е оспорено като постановено при нарушение на процесуалните правила и материалния закон. Моли съдът да го отмени, като постанови решение, с което отмени издаденото НП. В съдебно заседание касаторът - редовно призован, се представлява от адв. Ч.. Той поддържа жалбата и прави искане на отмяна на решението на СРС и наказателното постановление.

В съдебно заседание ответникът - заместник – председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност" , редовно призван се представлява от юриконсулт Г., която моли да бъде потвърдено решението на СРС. Позовава се на съдебната практика , представя писмени бележки и прави искане за присъждане на юриконсултско възнаграждение. Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, VI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл.218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл.211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл.63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

С Решение №3139 от 16.08.2022 г. по НАХД №10754/2021г. на Софийски районен съд, е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р – 10 – 465 от 08.06.2021 г., издадено от заместник – председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", с което на жалбоподателя, на основание чл. 24, чл. 53 и чл. 27 от ЗАНН, чл. 15, ал. 1, т. 7 от ЗКФН, чл. 222, ал. 1, предл. второ от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ и чл. 221, ал. 1, хипотеза първа, т. 4 от ЗППЦК, е наложена "глоба" в размер на 7 000. 00 лв. /седем хиляди лева/ за нарушение на чл. 114б, ал. 2, предл. първо, във вр. с ал. 1, предл. първо, хипотеза втора от ЗППЦК.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелката В. П. С. – младши експерт в отдел "Надзор на публични дружества, емитентна ценни книжа и дружества със специална инвестиционна цел," ,дирекция "Надзор на инвестиционната дейност", управление "Надзор на инвестиционната дейност" която е констатирала нарушението и е съставила АУАН № Р – 06 – 1001 от 14.12.2020 г. на П. Х. П., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл. 283 от НПК.

СРС е приел за установено от фактическа страна, че с акт за установяване на административно нарушение № Р – 06 – 1001 от 14.12.2020 г. на В. П. С. , на длъжност "младши експерт" в отдел "Надзор на публични дружества, емитенти на ценни книжа и дружества със специална инвестиционна цел", дирекция "Надзор на инвестиционната дейност", управление "Надзор на инвестиционната дейност" към КФН, след извършена документна проверка в КФН е установено, че "Монбат " АД с ЕИК[ЕИК] притежава статут на публично дружество и в това си качество е адресат на разпоредбите на ЗППЦК. Членовете на управителния орган на дружеството са адресати на разпоредбата на чл. 114б, ал. 2, предл. първо, във вр. с ал. 1, предл. първо, хипотеза втора от ЗППЦК.

Чрез единната електронна система за предоставяне на информация на КФН – е-Р., с

вх. № 10-05-4036 от 17.08.2020 г., "Монбат " АД е представило в КФН покана за свикване на редовно годишно общо събрание на акционерите /РГОСА/, насрочено за 18.09.2020 г., съответно за 05.10.2020 г. при липса на кворум, на основание чл. 115, ал. 14 от ЗППЦК, в чийто дневен ред е включена точка 11, от която е видно, че П. Х. П. , ЕГН [ЕГН] е предложен за избор за член на съвета на директорите /СД/ на "Монбат " АД. Видно от протокола от проведеното на 18.09.2020 г. РГОСА, постъпил чрез единната електронна система на КФН – e-register, с вх. № 10-05-4696 от 23.09.2020 г., той е избран за член на СД на дружеството. От момента на избора на П. Х. П. за член на управителния орган на публичното дружество, който в случая е датата на провеждане на РГОСА, започнал да тече 7-дневният срок по чл. 114б, ал. 2 от ЗППЦК, в който новоизбраният член на СД е длъжен да декларира пред Комисията обстоятелствата по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК, а именно: информация за юридическите лица, в които притежава пряко или непряко поне 25 на сто от гласовете в общото събрание или върху които има контрол; за юридическите лица, в чиито управителни или контролни органи участва, или чиито прокурист е; за известните му настоящи и бъдещи сделки, за които счита, че може да бъде признат за заинтересовано лице. В хода на проверката е установено, че 7-дневният срок за законосъобразното изпълнение на изискването на чл. 114б, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗППЦК е изтекъл на 25.09.2020 г. Декларацията по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК е представена в КФН с писмо, вх. № РГ-05-1293-12 от 07.10.2020 г.

И. проверката експерт приел, че с непредставянето на КФН на декларация по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК в 7-дневен срок от избирането му, жалб. П. ХР. П. в качеството му на член на управителния орган /СД/ на "М. " АД е извършил нарушение на чл. 114б, ал. 2, предл. първо, във вр. с ал. 1, предл. първо, хипотеза втора от ЗППЦК, както и че нарушението е извършено на 26.09.2020 г. в [населено място].

С писмо, изх. № РГ-05-1293-16/16.11.2020 г., на М. Ф. , заместник председател на КФН, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", П. е поканен да се яви в сградата на КФН за съставяне и връчване на АУАН във връзка с констатираното нарушение. В указания срок той или упълномощен от него представител не се е явил в КФН, поради което на 14.12.2020 г. в негово отсъствие при условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН е съставен АУАН № Р – 06 – 1001/14.12.2020 г. Същият е предявен и връчен на нарушителя на 26.02.2021 г.

Срещу акта постъпили писмени възражения по реда на чл. 44 от ЗАНН с вх. № 91-01-161 от 02.03.2021 г., в които жалбоподателят посочил, че липсва извършено нарушение, тъй като е представил декларацията по чл. 114б, ал. 1 от ЗППЦК на КФН заедно с материалите за насроченото на 18.09.2020 г. РГОСА на "Монбат " АД, вх. № 10-05-4036 от 17.08.2020 г. Отделно от това липсата на каквото и да е твърдение в АУАН относно вината за твърдяното нарушение представлявало самостоятелно основание за прекратяване на административно-наказателната преписка. Алтернативно жалбоподателят изложил доводите си, че деянието представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Въз основа на акта било издадено наказателно постановление /НП/ № Р – 10 – 465 от 08.06.2021 г. от заместник – председателя на КФН, ръководещ управление "Надзор на

инвестиционната дейност", с което на жалбоподателя, на основание чл. 24, чл. 53 и чл. 27 от ЗАНН, чл. 15, ал. 1, т. 7 от ЗКФН, чл. 222, ал. 1, предл. второ от ЗППЦК и чл. 221, ал. 1, хипотеза първа, т. 4 от ЗППЦК, е наложена "глоба" в размер на 7 000. 00 лв. /седем хиляди лева/ за нарушение на чл. 114б, ал. 2, предл. първо, във вр. с ал. 1, предл. първо, хипотеза втора от ЗППЦК.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът е приел, че при издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. В акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са отразени коректно датата на нарушението и описание на същото в достатъчна степен да се осигури възможност на жалбоподателя да разбере конкретното нарушение, което му е вменено. Актът е съставен в присъствието на двама свидетели, като описанието на нарушението в него, изцяло съответства на посоченото в наказателното постановление и в последното липсва отразяване на нови факти. Въззивният съд е отговорил на възраженията на жалбоподателя относно неправилно приложение на материалния закон и искането за прилагане на чл.28 от ЗАНН.

Настоящият съдебен състав намира, че при правилно установена фактическа обстановка, въззивният съд е направил обосновани изводи досежно приложението на закона, като правилно е приел, че не е безспорно установено вмененото на санкционирания субект административно нарушение по смисъла на чл. 114б, ал. 2, предл. първо, във вр. с ал. 1, предл. първо, хипотеза втора от ЗППЦК.

Правилни са изводите на районния съд, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения – същите са издадени от компетентни органи в сроковете по чл. 34, ал. 2 и 3 ЗАНН и съдържат изискуемите реквизити съгласно чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Налице е съответствие между фактическото описание на нарушението и дадената му правна квалификация. И в АУАН, и в НП обвинението е формулирано по начин, позволяващ да се разбере неговият характер.

Несъстоятелни са доводите на касатора, че датата на извършване на нарушението не е правилно определена. По същите доводи въззивният съд обосновано е приел, че началото на срока по чл. 114б, ал. 2 ЗППЦК е обвързано с момента на избор на лицето за член на съвета на директорите, а не с момента на вписване на това обстоятелство в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (ТРРЮЛНЦ). В случая жалбоподателят е избран за член на управителния орган на публичното дружество на редовно годишно общо събрание на акционерите, проведено на 18.09.2020 г., поради което е следвало да декларира пред регулирания пазар, където са допуснати до търговия акциите на „Монбат“ АД, обстоятелствата по чл. 114б, ал. 1 ЗППЦК в срок до 25.09.2020 г., включително. Законът изрично определя, че декларацията се подава в 7-дневен срок от избора, а не от вписването в ТРРЮЛНЦ. С тази разпоредба законът цели постигането на максимална прозрачност в дейността на публичните дружества, като декларирането пред комисията дава на последната възможност за упражняване на контрол, а декларирането пред регулирания пазар цели информиране на акционерите и инвеститорите. В този смисъл е преобладаващата практика на АССГ, отразена в Решение № 834/12.02.2021 г., постановено по адм. д. № 8828/2020 г., Решение № 6556/10.11.2021 г., постановено по адм.д. № 6866/2021 г., Решение № 4567/02.07.2019 г., постановено по адм. д. № 4747/2019 г., всички на АССГ/. Следователно, правилно наказващият орган, както и въззивният съд са приели, че нарушението е извършено на 26.09.2020 г. – първият ден

след изтичане на срока за подаване на посочената декларация.

Настоящият състав на касационната инстанция изцяло споделя изводите на въззивния съд, че деянието не представлява маловажен случай. Преценката на органа не е по целесъобразност, а представлява израз на възлагане на компетентност и подлежи на общо основание на съдебен контрол за законосъобразност /в този смисъл се е произнесъл и Върховният касационен съд с Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т.д. № 1/2007 г. на ОСНК/. Настоящият съдебен състав приема, че нарушението не представлява маловажен случай, тъй като не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от типичните нарушения от същия вид. Въпреки че деянието е формално, на просто извършване, т.е. настъпването на вредоносен резултат не е част от съставомерните признаци, спрямо него също следва да бъде извършена преценка за наличие предпоставките по чл.28 ЗАНН. Нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на П. Х. П., засяга обществените отношения, регулирани от ЗППЦК, свързани със сигурността на търговията с ценни книжа и защита на инвеститорите в публични дружества, предлагащи ценни книжа. Публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа са търговци със специфичен статут, по отношение на които законодателят е поставил по-високи изисквания относно разкриването на информация, в т.ч. и своевременно разкриване на информация с оглед осигуряването на защита на инвеститорите в ценни книжа, включително чрез създаване на условия за повишаване на тяхната информираност за капиталовия пазар. Изрично в закона е предвидено, че всеки емитент е длъжен да разкрива регулираната информация на комисията и на обществеността.

Следва да се отбележи още, че предварителното подаване на декларация по чл. 114б, ал. 1 ЗППЦК не доказва изпълнение на задължението по чл. 114б, ал. 2 във връзка с ал. 1 ЗППЦК поради липса на годен субект на деклариране, както и на яснота – какво ще бъде фактическото положение към момента на избора му. Предсрочното подаване на декларация, дори със съдържанието по чл. 114б, ал. 1 ЗППЦК, е без правна стойност, тъй като към този момент нейният подател не е имал качеството на член на управителен орган на публично дружество, съответно не е бил и субект на задължението по чл. 114б, ал. 1 ЗППЦК.

Неоснователно е и оплакването за явна несправедливост на наказанието доколкото същото е в предвидения от закона минимален размер, поради което не се явява явно несправедливо. Санкционната норма на чл. 221, ал. 1, т. 4 от ЗППЦК предвижда, че който извърши или допусне извършване на нарушение на член 100м, ал. 1 и 2, чл. 100 г, ал. 2 - 6 и ал. 8 – 10, чл. 114, ал. 2, 13 и ал. 14, изречение първо, чл. 114а, ал. 1, 2, 4 и 7, чл. 114б, чл. 115, ал. 13, чл. 116б, чл. 126б, ал. 4, чл. 128, ал. 4, чл. 134, ал. 1 и 2, чл. 139, ал. 2 и 4, чл. 149, ал. 1, 2, 6 и 8, чл. 149а, ал. 2, 3 и 5, чл. 149б, ал. 2, чл. 150, ал. 10, чл. 157б, ал. 2 и § 8 от преходните и заключителните разпоредби, се наказва с глоба в размер от 7000 до 10 000 лв.

С оглед изложеното, обжалваното решение не страда от пороците, визирани в касационната жалба, както и от такива, за които касационната инстанция следи служебно. Предвид това, то следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора претенцията на ответната страна за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважена. Същото следва да бъде определено в размер на 80 лева, на основание чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 5 ЗАНН.

Водим от горното, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №3139 от 16.08.2022 г. по НАХД №10754/2021г. на Софийски районен съд , 101с-в.

ОСЪЖДА П. Х. П. да заплати на Комисията за финансов надзор сумата в размер на 80 (осемдесет) лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.